

קיד.

בו מבואר מפני מה זכה יהודה למלכות:

א בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז: ב היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו:
ג הים ראה ויגם הירדן יפכ לאחור: ד ההרים רקדו כאילים גבעות פכניצאן: ה מהלך
הים פי תגום הירדן תפכ לאחור: ו ההרים תרקדו כאילים גבעות פכניצאן: ז מלפני ארון
חולי ארץ מלפני אלוה יעקב: ח ההפכי הצור אגם מים חלמויש למעיניו מים:

קמו.

תפילה על אריכות הגלות שיעשה למען שמו שלא יתחלל:

א לא לנו | יהוה לא לנו פילשמך תן כבוד על חסדך על אמתך: ב למה יאמרו הגוים
איהנא אלהיהם: ג ואלהינו בשמים כל אשר חפץ עשה: ד עצביהם כסף וזהב מעשה
ידי אדם: ה פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו: ו אזנים להם ולא ישמעו אף להם
ולא יריחו: ז ידיהם | ולא ימישון רגליהם ולא יהלכו לא יתנו: ח פמוהם יהיו
עשיהם כל אשר פטח פה: ט ישראל פטח ביהוה עזרם ומגנם הוא: י בית אהרן פטחו
ביהוה עזרם ומגנם הוא: יא יראי יהוה פטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא: יב יהוה זכרנו יברך
יברך את בית ישראל יברך את בית אהרן: יג יברך יראי יהוה הקטנים עם הגדלים: יד יסוף
יהוה עליכם עליכם ועל בניכם: טו ברוכים אתם ליהוה עשה שמים וארץ: טז השמים
שמים ליהוה והארץ נתן לבני אדם: יז לא הפתים יהללויה ולא פלי ירדי דומה:
יח ואנחנו | נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

אגרות קודש

[צום העשירי יהפך בקרוב לששון. ולשמחה, ה'תשכ"א]

... ומזכירני זה פתגם כ"ק מו"ח אדמו"ר - שסיפר שבעת התחילו בעניי מסחר, בקש - בתור
פ"ג - מכ"ק אביו אדמו"ר יער זאל ניט האבען די בעלי בתעשע הנחות", והוסיף בסיפורו לי, בע"ב -
הנחות מזוהמות הן כמובן בדקות, שהרי הדברים אמורים בבע"ב שומרי תורה ומצוה במילואם, אלא
שכביאור החסידות - נמצאים במצרים, מצרים וגבולים, כל משך חייהם, דכל משך חייהם היום הוא
כהתאמול, והמחר - כהיום, ואפילו המחר שלאחר זמן, ולא עוד אלא ששאפיה לשינוי-הרי זה ענינו של
משוגע בעיניהם, ז. א. חוץ למסגרת שכל הבריא.

וכמה מאירים דברי רבנו הזקן בספר התניא שלו, שבלשון המשנה בכל דור ודור חייב אדם
לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים, הוסיף רבנו הזקן המלות "ובכל יום ויום".